

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6770

гр. София, 19.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
закрито заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **2978** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.176а АПК.

Образувано е по искане за изменение на разносните присъдени по делото, обективизирано в касационна жалба на ответника Кмета на Столична община. Въпреки, че искането е в касационната жалба, адресирана до ВАС -надлежен съд да се произнесе по същото е АССГ по реда на чл.176а от АПК -обстоятелство, констатирано и от ВАС с разпореждане №4375 от 12.02.2026г.

По съществуващото на искането след като съдът установи, че искането е в срок, от страна с правен интерес -се съобрази следното:

По делото е постановено решение №38532 от 20.11.2025.г., с което изцяло е уважена жалбата като оспорения акт е отменен като процесуално незаконосъобразен - Акт за прихващане или възстановяване № С.-У.-23/18.11.2022г., в частта му потвърдена с решение №С.-РД28-7 от 20.01.2023г. на Кмета на Столична община, с която не е уважено искането за прихващане над уважената част от 160 167,34лв. до претендирана от 1 325 270,66лв. главница и лихви за просрочие в размер на 39 341,54лв./ общо 1 364 612,20лв./ или за сумата от 1 204 444,86лв. представляваща посочената разлика.

С оглед изхода от спора- съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя сумата от 54 744лв. разноски по делото по списък.

СЪДЪТ намира искането за неоснователно въз основа на следните изводи:

Съгласно чл.143, ал.1 от АПК при отмяна на акта на жалбоподателя се присъждат разносните от такси, и възнаграждение за 1 адвокат. Подобна е нормата на чл.161, ал.1 от ДОПК. Страната е представила списък на л.896 за претендираните разноски като 550лв. са били за СЕ, 50лв. за д.т. и 54 144лв. за адвокатско възнаграждение. В съдебното заседание на 19.09.25г., когато е представен списъка - няма възражение за прекомерност. Такова се прави с писмените бележки на юрк.В., което е допустимо, тъй като съдът е дал възможност за това на ответника, както и по видно от чл.161 ДОПК съдът може да ревизира служебно за прекомерност адвокатското възнаграждение, но до минимума по Наредба 1/2004. Възражението касае липса на правна и фактическа сложност,

както и неправилно определяне на тези разноси съобразно материалния интерес, тъй като не се касае за РА.

Съдът не споделя тези доводи на ответника. Видно от предмета на делото -това е АПВ, с който не е уважено искане по погасяване по давност на разликата от 1 364 612,20лв. Не може да се твърди, че не се касае за материален интерес. В това производство се преценява дали вземането е погасено т.е. установява се наличие на конкретен факт по отношение на вземането. Делото е било с фактическа и правна сложност, поради факта, че са правени частични плащания и прихващания, установявало се е това вкл. със специални знания. За състава също делото е било с правна сложност, породена от множеството искания и актове по тази претенция в годините и съответно отмяната и връщането им. Видно от делото и от съставите, през които е минало - над 12 съдии са се занимавали с казуса. Следователно -делото е с фактическа и правна сложност вкл. породена от нежеланието на страните да се споразумеят по фактите и противоречивите им становища по тях. Съгласно чл.129, ал.7 от ДОПК - при оспорване на АПВ се препраща в производството за обжалване на РА, поради което преценката е както за РА по материален интерес. Лицето има право и е ползвало адвокатска защита, съответно процесуалният му представител е определил възнаграждение по реда на Наредба 1/2004г. Видно от чл.7, ал.2 т.7 от същата -минималното адвокатско възнаграждение е 45 119лв., поради платеният хонорар от 54 144лв. не е прекомерен. В действителност съгласно решение по дело С-438 на СЕС -съдът не е обвързан от минималните размери, но преценката за прекомерност се прави съобразно принципа за пропорционалност. Следователно - адвокатът е длъжен да тарифира услугата си съобразно Наредба 1/2004г. и да не бъде под минимума, като при евентуална преценка за прекомерност -последницата е за страната -нещо като санкция за оспорването да си доплати разликата, за която няма да бъде осъден ответника. Това е недопустимо. Ответникът е имал механизъм по АПК, ако е искал да постанови законосъобразен акт да използва вкл. и специални знания, ако счете, че неговите органи и структури не са били в състояние да решат спора. Същият трябва да понесе последницата от избора си да постанови незаконсъобразен и то процесуално акт. Тази последница не трябва да се прехвърля на жалбоподателя, защото не такава е целта на чл.161, ал.1 от ДОПК и 143 от АПК.

По възражението на юрк.В., че нямало доказателства за плащане. В съдебно заседание е представен списък, към който е описано, че се представя договор за правна помощ, банково извлечение и фактура №731/03.02.2023г. за плащане /с жалбата на л.10 е пълномощното/. Същите се намират на л.900 и л.901 и л.902. Описаната фактура и извлечение от банкова сметка установяват направен разход за адвокатско възнаграждение, което следва да се присъди.

Следователно искането за изменение на разноските на Кмета на СО, обективизирано в касационна жалба по делото от 09.12.2025г. е неоснователно и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователно искането от 09.12.2025г. на Кмета на Столична община за изменение на решение № №38532 от 20.11.2025г. по дело №2978/23г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му видно от чл.176а, ал.3 от АПК.

Съдия:

.

Съдия:

П